

—804 mentem fatigare debet, sed semper stabili tenore erecta spe ad Deum firma soliditate immobilis permanere. Unde et testificatione ipsius veritatis Iohannes baptista laudatur, quod non esset 'arundo vento^a agitata', id est nec adversitatibus saeculi nec reprehensione invidiosa, vel etiam adulatione subdola, vel prosperitate aridente a stabilitatis rectitudine mentem declinare voluit^b; sed semper aequali mentis soliditate, quae adversa pertulit, vel laeta temperavit; cuius exemplo vestrae firmetur in Deo, dilectissimae personae, exercitatio mentis. Proficiunt enim saepe temptationes, [ut^c] probata patientia in mercedem aeternae retributionis crescat.

Sicut aurum igne probatur, ita tribulationibus mens christiana examinatur, dicente Eccli. 2, 1. scriptura: 'Fili, accedisti ad servitutem Dei, praepara animum tuum ad temptationem', non ad securitatem. Roborate vosmetipsas exemplis sanctorum, legentes per vices illorum vitae dulcissima exempla, et sanctorum verborum hortamenta necessaria; sit illorum vita vobis in speculum. Nam fessae mentis acumen levioris lectionis interpositio saepe reficit. Ideo difficilior^d in apostolica auctoritate sensus procul dubio saepius fatigare habet; sed tenete nunc in manus vel vitas patrum, vel miracula sanctorum, quorum in dialogis^e beati Gregorii, doctoris nostri¹, multa inveniuntur lucidissima exarata eloquentia et sententiis sanctae scripturae semper confirmata^f. Haec et inter vos conferre et in conviviiis aliis edere iam si^g consuetudinem incipietis habere, valde vobis esse iocunda arbitrandum^h. Sicut diversitate ciborum fastidium manducanti tollitur, ita varietate lectionis mens reficitur legentis. Quae omnium vestra caritas considerata providentia videat, quid cui temporiⁱ vel qua persona conveniat², ut plurimi vestris optimis admonitionibus ad salutem animarum suarum proficiant.

Haec scripsi paterna admonitione, ut dilectio vestra in hanc cartam meam saepius habeat praesentiam³, sicut caritas vestra nostrae menti firmiter infixamanebit. Videte, quam planum est intellegere in caritate mutua quod in evangelio ipse Dominus dixit: Matth. 18, 20. 'Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum'. Non tantum hoc de praesentia corporali dictum putemus, sed magis de praesentia sanctae caritatis, quae diffusa est per Spiritum sanctum in cordibus nostris. Habentes thesaurum verae dilectionis in pectoribus nostris, inde unusquisque alium adiuvet secundum mensuram donationis Christi, sive in solacio saecularis necessitatis, sive in comunione spiritalis doctrinae. Et ubi haec fiant, ibi certissimum est Christum esse in medio, qui de corde religioso in cor alterius caritatis suavitatem diffundit, ut sit una concordia omnium Deum diligentium, et una pietas invicem se adjuvantium.

Haec vos assidua considerantes dulcedine nostrique memores Christo miserante semper de die in diem in caritate crescite, in fide confirmamini et in spe divinae bonitatis indeficientes aeterna prosperitate valete, carissima et iocundissima dilectionis sanctae nomina.

280.

Alcvinus monachis Hiberniensibus de fama optimae conversationis per Dungal episcopum delata gratulatur, ad fidem catholicam studiaque litterarum colenda hortatur; quae vita principum, monachorum, monialium, omnium christianorum esse debeat, docet.

c. 792—804.

Cod. H fol. 81—83^a.

Edd. F 221, J 217. — Migne col. 500.

279. ^a) venta H. ^b) valuit H. ^c) ut deest, margine folii partim avulso. ^d) difficiliore H. ^e) dialogiis H. ^f) confirmate H. ^g) sic H. ^h) arbitrantium H. ⁱ) tempore H.

280. ^a) Lemma: Ad fratres, qui in Hibernia insula per diversa loca Deo deservire videntur H.

1) id est Angliae; cf. supra p. 182 l. 29; 184 l. 28; 189 l. 35. 2) Cf. supra p. 260 l. 5. 3) Cf. supra p. 155 l. 36; 156 l. 25.